

р. 1989
398

Ром громендар

15-30 август 2003 г. • брой 10 • година IX

0,50 лв.

Народна
библиотека
Св. св. Кирил и
Методий
Рацила-манги,
Зивизила-манги!

В. „Дром
громендар“
Каталожен
№ 216

Годишен
абонамент
6 лв.

Сп. „О рома“
Каталожен № 1578
Годишен
абонамент 8 лв.

Броят
се издава
с финансова
подкрепа на
Световна банка

Летен университет по ромска култура и история

Будапеща

Всяка година Централноевропейският университет в Будапеща организира Лятна школа - Summer University, за преподаватели и млади изследователи. Курсовете обхващат различни сфери - история, политология, околната среда, решаване на конфликти и др. Основният принцип на организирането им - интердисциплинарност и комбиниране на различни методи, бе приложен и в курса "Ромите: съчетаване на лингвистичен, исторически и антропологичен подход", който се провежда от 7 до 25 юли т.г. В него взеха участие около 30 младежи, работещи по един или друг проблем на ромите в Унгария, Румъния, България, Чехия, Полша, Холандия и другаде. Целта на курса беше, на първо място - да събере заедно хора с общи интереси, но с различни сфери на дейност, и да им предостави възможност за обмяна на опит, за представяне на онова, което се прави в собствената им страна, както и за получаване на адекватна оценка на работата им.

на страница 4 • [www.romendar.com](#)

Двама полицаи държаха жената, едър мъж я удряше...

На вниманието на министъра
на Вътрешните работи Георги
Петканов и на народните
представители Александър
Филипов и Тома Томов

Това, което искам да разкажа, се случи пред очите ми. На 17 август, във Варна, минахме с братовчед ми през центъра на града на път за гарата. Когато слязохме в подлеза пред катедралата, чухме някакви викове от другата страна и като изкачихме стълбите, видяхме, че полицията е заловила джебчийки. Бяха 5 или 6 жени с едно дете. Беше се събрала огромна тъпла от туристи чужденци и българи, а жените пищаха. Двама полицаи държаха едната жена, а някакъв едър мъж, с дебел сребърен ланец на врата, я удряше с коляно в лицето. От ударите тя падна, но полицайтите не я пускаха, а я "подгответяха" за всеки следващ удар. В този момент друг полицай докара още две жени, които беше хванал. Сцената се повтори, но този път с друга техника - едрият мъж първо събори едната жена на земята със силна подсечка отзад през краката и после силно я удари с подметката си в лицето. С другата жена се повтори същото. Не видях какво стана с жената с детето, но явно те бяха минали пред него преди ние да се появим.

През цялото това време жените не спираха да се молят на полицайтите да им помогнат. А българската част от тълпата окружаваше бияча с "Удряй, удряй!" Даже таксиметровите шофьори от другата страна на булеварда викаха също "Удряй, удряй!"

на страница 3 • [www.romendar.com](#)

Омразата към ромите донае смъртта на Гюнал

Гюнал Талят и приятели на 3 август 2003 са в дискотека "Дунав". Няколко часа след това той е убит.

на страница 2 • [www.romendar.com](#)

© Райчо Чапразов

НЯКОЛКО ТРЪБИ, КРАНЧЕ И КАМЕННО КОРИТО

Гори, поля и баири...
Едно малко селце с едно
дълго име - село Горно
Камарци. Сгущено е
в Балкана, на 42 км
от София и сигурно
мнозина от вас
не са чували за него...
И тук живеят роми...

Селото не е голямо. В него българи и роми вече много години са заедно и никой не може да отговори колко точно е времето от първото заселване на ромите в този район до наши дни. И тук има ромска махала. В нея живеят около 120 човека, които се определят като турски цигани. Хората са трудолюбиви. Не познават разкоша, но не са и бедни. Ако човек се разходи из уличите на махалата, ще остане омаян от аромата на розите, белия ухаен крем, камарфилите, мушкатото, от богатата палитра от цветя в дворовете, от чистотата. Заслужено ще похвали зеленчуковите градини в ромските къщи, плод на труда на цели семейства. А градините трябва да се изорат, засадят, прекопаят на ръка с мотики, да се плевят от бурени...

Хората се занимават и със земеделие, и с животновъдство. Някои от тях имат наследствени земи, а други пък стопанисват земя от общинския поземлен фонд. Дядо Цоцо прави по няколко курса с каруцата - я за да окоси люцерната за животните, я за да приbere сено то. А жена му баба Ленча все го подкача да не се помотва, че колко много работа има - и бъбът трябва да се очушика, и кравите да се издоят...

И тук безработицата, най-вече сред младите хора, е налице. Ромите обаче търсят изход от този проблем - голяма част от младежите работят като кадрови войници в близкото поделение. Валя и Таня ще карат 24-часово дежурство, а Тоди и Стефан ще се приберат, ще захвърлят униформите и ще потеглят с ладата на свирене в съседното село. Неграмотността не е проблем. Въпреки че в селото няма училище, почти всички са образовани. На пръстите на едната ръка се броят тези, които са учили до 4 или 8 клас. Навсякъде, защото община е предоставила междуселски автобус, с който децата от различните села се извозват до най-близкото селско училище. А в него учат заедно българи и роми...

Един от най-големите проблеми на селото като цяло е водоснабдяването от резервоар-хранилище, в който с годините наличната вода значително е намаляла. Къщите са почти на баира и водата не достига. И на този проблем ромите намират разрешение... Със собствен труъд изкопават и построяват чешма, за да има винаги вода за нуждите на цялото село. С присъщия за него ентузиазъм, дядо Герчо събира мъжете от махалата и три дни работят...

Няколко тръби, едно кранче и едно каменно корито - и усилията са оправдани. Дядо Вайко се изкачва по нанагорището с шишетата прясна вода, а внучката му Марга бърза да занесе кофите

върху и да се върне за тубите, които е оставил до чешмата.

Тази чешма се намира в началото на махалата, там където съвршват българските къщи. За хората тук тя не е самообразна бариера между ромите и останалите жители на селото, а е символ на дългогодишно разбирателство между двата етноса, израз на добри отношения между съседи...

Сигурно някои ще определят думите ми като голословни, представящи един типично "селски" модел на съществуване....

Други пък ще кажат, че разказаното от мен е "идеалистично изключение" и ще започнат да сипят анализи, статистики, изследвания... Безспорен факт е обаче, че ромите в това село живеят достойно, съхранили са езика си, трагициите си и се гордеят с произхода си, с корените си...

Вярно е и това, че ромите от тази махала не са изолирани от българското население, нещо повече - махалата се "разчупва" и много от младите семейства избират да изградят домовете си в други части на селото. Тези хора винаги са учили, работили и живели с другите от района, това и предават на своите деца.

Някой беше казал, че "когато човек иска нещо - търси начин, а когато не желаете - търси причина". Ромите от това селце не търсят причини, те намират пътя към реализиране на всяка една възможност. Какво ще кажете - струва си, а?

Даниела СИМЕОНОВА